

Vilics Botond: A gyógyító talizmán

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy vékony, sápadt, fáradékony, olykor étvágytalan, fájdalmakat jól tűrő, türelmes kisgyermek, akit REMÉNYSÉGNEK neveztek el szülei.

Akit nap mint nap körbevett a szeretetteljes, gondoskodó családja. Aggódó tekintettel nézték az állapotát, s próbálták minden fájdalmát enyhíteni és minden kívánságát teljesíteni. Egy nap testvére, HITECSKE, nagy bátorsággal elhatározta: Ő bizony felülkerekedik és útnak indul. Megkeresi, majd elhozza testvérenek a betegségére a megfelelő gyógyírt. Csak egy hátizsákot vitt magával, amelyben zseblámpa, egy kulacs víz, egy kis darab kenyér, gyertya, iránytű és a szeretett testvérétől kapott virágos rajz volt.

Ment, mendegélt, míg elérkezett egy varázserdőbe. Gondolta, megpihen egy kicsit, hisz egész álló nap talpalt.

Keserves sírás hallatszott a fák közül. Egy kis galamb szárnya beszorult két fagyöngyág közé.

A madár sírva kérlelte:

- Kérlek szépen, segíts nekem! Ments meg engem drága gyermekem, beszorultam, és eltört a szárnyam!

A fiú azonnal a kiszabadítására indult, majd bekente egy különleges virág nedvével és bekötötte zsebkendőjével a madárka szárnyait. Biztonságba visszahelyezte fészkébe.

- Köszönöm szépen, drága lelkem. Jó tett helyébe, jót várj!- Majd egy kis angyalkát nyújtott át a gyermeknek. -Ha bármikor segítségre lenne szükséged, csak simogasd meg az angyalt háromszor, és kívánj tőle bármit. Ő azonnal teljesíti a kívánságodat- ezzel tovább folytatta útját.

Egy tölgyfa tövében szomorúan és fáradtan lepihent, és folyamatosan csak a testvérere gondolt. Istenhez fohászokodva könyörögve kérlelte, hogy segítsen neki megtalálni a megfelelő gyógyírt a betegségre, hogy testvérét megmenthesse.

Hirtelen arra lett figyelmes, hogy valaki beszélni kezdett hozzá. Nézett értetlenkedve, riadtan s kételkedően. Nem volt körülötte senki sem. Az nem lehet, hogy a fák és a növények beszélni tudnak.

- Kérjetelek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitvatik néktek. Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitvatik. Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki? És ha halat kér, vajon kígyót ad-e néki? Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?! A hitnél, a feltétel nélküli szeretetnél, az imánál, az alázatnál, az együttérzésnél, a figyelemnél, a törődésnél, a hálánál, a családnál, az együtt töltött

időnél, a békességnél, a megbocsájtásnál, az elfogadásnál, az elengedésnél, az állhatatosságnál, a szabadságnál, a segítségnyújtásnál, erőlétnél nagyobb ajándék nincs.

- Miért búsulsz gyermekem?
- Tudjátok, a testvérem nagyon beteg, és megfogadtam neki elindulok megkeresni a számára megfelelő gyógyírt. A keresést az utolsó leheletemig folytatom.
- Mi segíthetünk neked, ha te is segítesz nekünk!
- Én? Ugyan miben tudnék segíteni nektek?
- Megígéred, hogy mindent elkövetsz annak érdekében, hogy az emberiség könyörtelenül, kapzsiságból gyökerestül letépdelhessen, letaposhasson vagy kivághasson minket! Ha így folytatják, hamarosan mind elpusztulunk. Cserébe beavatunk a fák és gyógynövények gyógyítókéességének titkaiba. Talán segíthetünk a testvéred gyógyulásában is.
- Rendben, megpróbálom.

Majd szippantott egy mély s tiszta, éltető, erdei levegőt. Figyelte a fák zöld lombjain keresztül, a foltokban beszűrődő nap fényét, mely bevilágította az erdőt. Érezte, ahogy a bársonyosan simogató Nap meleg érintése teljesen átjárja a bőrét és felmelegíti az egész testét-lelkét. Megtapasztalta a mindent körülvevő egységet, békét, végtelen feltétel nélküli szeretetet, nyugalmat, harmóniát, biztonságot. Csendben, magába fordulva gyögyörködött a csodás tájban. Érezte a kellemes, tavaszi, lágy szellő meleg fuvallatát, ahogyan végigsimít az arcán. Hallotta a ringatózó fák, bokrok, levelek susogását, és érezte a színpompás virágok illatát. Hallgatta az erdő állatainak hangját, a madarak vidám csivitelését és figyelte a madarak rendezett alakzatban, összhangban és csapatban történő repülését, húzóerejét. A természet szabályos rendjét, benne lezajló folyamatokat. Az évszakok, napszakok szabályos váltakozását. Megértette, milyen egységes rend uralkodik a természetben. Álomba szenderült, úgy érezte magát egyre mélyebbre és mélyebbre kerülve, akár egy patak vízének egyenletes és zavartalan fodrozódása.

Egyszer csak a nagy csendet megtörte egy hatalmas gép, és hangosan kiabáló favágók harsogó hangja. Ez a zaj ébresztette, zavarta fel a csendes erdőt. A gyermek riadtan ébredt fel, nem mozdult a fa elől. Többször felszólították REMÉNYSÉGET, azonnal menjen el a fától, haladéktalanul hagyja el a helyet!

- De miért? Én bizony nem mozdulok innen egy tapodtat sem. Csak a testemen keresztül vághatjátok ki őket.

Hogy lehettek ilyen szívtelenek és kegyetlenek? Nektek semmit nem jelentenek a fák és a növények, a környezetvédelem, a friss levegő, és mi lesz az erdő lakóival, akiknek ezek a fák adnak otthont, azokkal az emberekkel, akiknek az erdő különböző fáinak, gyógynövényeinek hajtása, levele, virága vagy termése nyújt segítséget az egészségük fenntartására?

Ahelyett, hogy a kapzsiságotokon felülkerekedve újabb facsemetéket, növényi magokat, cserjéket ültetnétek, és szorgosan öntöznétek a jövő nemzedékének.

A kisfiú, úgy szorította a fa törzsét, mint akit odaláncoltak volna.

- Kérlek Istenem, most segíts meg engem! Elővette a galambtól kapott kisangyalkát, háromszor megsimogatta, és azt kívánta, a betegség, a halál, a kapzsiság, az irigység, a

hálátlanság, a féltékenység, a bűn, a harag, a sötétség, a gonoszság, az erőszak, a háború, a kegyetlenség, a hazugság, a félelem, a tudatlanság tűnjön el a Földről.

Ekkor egy kék galamb szállt le az égből, mely Földet érve angyallá változott.

- Te hívtál, kedvesem? Te kérted a segítségem?
- Igen.

Megpillantott az angyal nyakában egy talizmánt, amely olyan erős fényt, melegséget, szeretetet, gyógyító energiát árasztott magából, hogy szíve szerint megfogta volna kis kezeivel, és a saját nyakába akasztotta volna. A talizmánról ugyanis kiderült, különleges gyógyító képességgel rendelkezik, akinek a nyakába kerül, minden baja, betegsége azonnal megszűnik. A gazdája visszanyeri tőle az egészségét.

Összeszedte minden bátorságát, és térdre rogyva a kezeit összekulcsolva az angyal segítségét kérte.

- Segíts kérlek, add nekem a gyógyító talizmánodat, hogy a testvérem legyőzhesse a betegségét és ismét egészséges legyen!

Ekkor az angyal kivette nyakából a talizmánt és átnyújtotta HITECSKÉNEK és azt mondta neki:

- Siess, eredj haza és mielőbb akaszd REMÉNYSÉG testvéred nyakába! Hisz neki mindennél jobban szüksége van rá.

Pár hét elteltével azt tapasztalta, testvére a gyógyító talizmán erejével a gyógyulás útjára lépett.

Ha nem hiszed, járj utána!

